

Midtbanen over Bramminge Syd paa, jo dog er forsvindende mod de betydelige Masser af andre Eksportartikler, som skulle fra hele Jylland Syd paa til Esbjerg, og imod den betydelige Import, som allerede finder Sted og fremtidig vil tiltage i overordentlig høj Grad over Esbjerg til Jylland. Det Tab, som de faa Mennesker, der have Brug for at køre med Jernbanen direkte ned i Sønderjylland til Hvidding og videre, vilde have af at køre om ad Esbjerg, er forsvindende mod det Tab, som paabyrdes alle Eksportører og Importører af alle Produkter i hele Midt- og Nordjylland. Og som jeg sagde før, slagter man for Øjeblikket Kreaturerne i Esbjerg, saa ogsaa for alle Eksportører af Kvæg vil det være en Fordel at komme saa hurtigt og direkte til Esbjerg som muligt i Stedet for at gøre Omvejen ad Bramminge.

Der er en Bemærkning, som jeg i Anledning af denne Sag ikke kan tilbageholde. Esbjerg Havn blev i sin Tid anlagt af nationale Grunde, men Tanken mødte dog ret stor Modstand, navnlig fra Københavns Side. Den blev anlagt, men først lidt efter lidt arbejdede det sig ind i Bevidstheden, at man havde saa stærk Brug for den, og selv her i Rigsdagen var det egentlig talt med nogen Uvillie, man gik med til de bestandig yderligere forlangte Beløb til Esbjerg Havn. Man syntes, at det var Esbjerg By, man favoriserede paa forskellige Maader. Efterhaanden har dog Havnens Betydning arbejdet sig saaledes ind i Befolkningens Bevidsthed, at man nu fra alle Sider fordrer Havnen udviklet, fordrer, at den bringes i en saadan Stand, at den fuldstændig kan tilfredsstille de Krav, som Eksport og Import maa stille til den. Men samtidig med, at man stiller disse Fordringer til Esbjerg Havn, er der — det kan ikke nægtes — i alt Fald fra alle andre Byer en stærk Jalousi mod selve Esbjerg By. Man krymper sig ved at imødekomme dens Krav; til Havnen kan det gaa at yde noget, det er godt, hvad den faar, men er der noget, som kan gavne Esbjerg By, modsætter man sig det. I dette Øjeblik er det altsaa en Jernbane, man modsætter sig.

Jeg kunde anføre Beviser paa, hvad jeg her har sagt. I sin Tid, da Esbjerg By var vokset, blev det nødvendigt at danne en egen Jurisdiktion derovre. Det gjorde man, men de omkring Esbjerg liggende Sogne, som naturligt hørte under den, fik den ikke, de bleve lagte ind under Varde, fordi man frygtede for at skade

Varde By. Op langs Vestkysten forlangte noget senere Befolkningen en Bane til Esbjerg, men den vilde Rigsdagen ikke give den, det vilde skade Varde By, derfor maatte Jernbanen ikke komme i Forbindelse med Esbjerg, uden at der samtidig blev lagt en Sidebane ind til Varde. Vi erindre alle, hvorledes dette Lovforslag blev vedtaget her. Esbjerg By var villig til at give sit Bidrag, men Varde vilde ikke give Bidrag, naar Banen skulde gaa ned til Esbjerg. For at Landboerne kunde faa denne Bane, strøg endelig Rigsdagen, meget imod mit Ønske, den gældende Lov og lavede en ny, i Kraft af hvilken Banen ikke behøvede at gaa til Esbjerg. Saa blev den bygget ind til Varde, og nu fortryde naturligvis alle Vest paa, at de ikke fik Linien lige til Esbjerg, men det var naturligvis for at hindre Esbjerg i at erhverve et den naturligt tilkommende Opland. Senere var der Tale om en Jernbane fra Vejle til Vandel, som den er, og fortsat videre til Esbjerg. Landbefolkningen ønskede denne Fortsættelse, Esbjerg ligeledes, men det vilde være til Skade for Varde By, hvis der kom en Bane fra den Kant til Esbjerg. Nu kunde de faa den fra Vejle til Grindsted og videre til Varde, men til Esbjerg maatte den ikke komme. Vejle By var for Resten heller ikke meget hidsig paa det, den mente, at Esbjerg vilde tage en hel Del Handel fra Vejle. Det kom altsaa ikke i Stand.

Nu slaas vi igen med et Jernbaneprojekt; Nordjylland og hele Midtjylland forlanger en midtjysk Bane i saa direkte Forbindelse med Esbjerg som muligt. Saa vedtager man i Kommissionen et Forslag, som gaar saa langt udenom Esbjerg, som det er muligt at komme, nemlig ned til Bramminge, uagtet hele dette kostbare Anlæg har til Formaal at naa Esbjerg, men direkte til Esbjerg maa den ikke komme. Esbjerg By har ikke stort andet Opland end Rødspætterne og Sildene i Vesterhavet, den kunde nok trænge til ved de fornødne Kommunikationsmidler at blive sat i Forbindelse med Oplandet, saa at den kunde erhverve sig en passende Indtægt ved at tjene Oplandet som Mellemed.

Men det mærkelige er, at samtidig med, at man ikke kan gaa til Esbjerg, men absolut skal til Bramminge, er der ikke noget i Vejen for, at Jernbanekommissionen yderligere kan sætte alle de andre Byer, som allerede have Jernbaneforbindelse i forskellige Retninger, i Forbindelse med den midtjyske Bane, og det er jo klart,